

LES BARRAQUES DE PEDRA SECA DE SUBIRATS

Voltant per camps i boscos del municipi, segur que us heu trobat amb unes rústegues i modestes construccions de pedra que recorden un iglú. Són les barraques de pedra en sec, elements de l'arquitectura popular i rural. Estan construïdes sense cap mena de morter, ciment ni aglomerant de cap mena. Es tracta de veritables construccions artesanals en pedra seca, es a dir, en pedra "sola". Són elements del treball de margeners i pagesos durant anys i anys. Formen part integrant del paisatge, en el que s'identifiquen plenament i donen testimoni de l'antic treball de la terra.

A **Subirats**, disposem d'un inventari que es pot consultar lliurement al web: http://www.ravalnet.org/barraques_subirats, on trobareu les fitxes individuals de 159 barraques catalogades en bon estat, amb la seva ubicació sobre mapes de diverses zones del municipi, coordenades, mides interiors i exteriors, i característiques particulars.

La seva forma sempre és rodona degut a que la pedra calcària d'aquesta zona del massís del **Garraf** presenta alhora gran irregularitat i fragilitat. La seva manca de consistència fa que no hi hagi cap altre manera de fer paret que anar tancant-se sobre si mateixa, tant en línia vertical com en horitzontal. S'ha d'anar col·locant cada pedra a mà, encaixant-les segons la seva forma i falcant-les amb altres de més petites. D'aquí la seva forma particular. D'aquesta tan estricte artesanialitat se'n desprèn que no hi ha dues barraques idèntiques, només similars com les empremtes dactilars.

La seva utilitat sempre va associada a l'agricultura, sigui cultiu de vinya, cereal o arbres fruiters. Servien de refugi per un eventual mal temps i per a guardar eines en cas de trobar-se a distància del poble. Durant la Guerra Civil del 36, van servir per "emboscar-se" a joves que rebutjaven incorporar-se a files.

Les barraques de **Subirats** estan datades des del 1814 al 1928, en que la mecanització de les feines agrícoles va deixar de fer-les imprescindibles. Les podreu observar esplèndides a la primavera lluint els lliris blaus sobre la coberta que mostren moltes d'elles. Us recomanem entrar-hi, amb

compte, això sí, i escoltar el silenci de l'interior. I també experimentareu el respectuós sentiment d'admiració que tenim nosaltres per aquelles persones que amb el seu esforç, enginy, saviesa transmesa de generació en generació i sense estampar cap firma ni requerir cap transcendència ni agraïment, van construir-les pedra a pedra.

CESUB